

מ"ת 43057/05/15 - מדינת ישראל נגד מיכאל אפרתי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 43057-05-15 מדינת ישראל נ' אפרתי(עציר)
תיק חיצוני: 3524/15

בפני	כבוד השופטת גאולה לזין
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מיכאל אפרתי (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

1. כנגד המשיב הוגש (ביום 21.5.2015) כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329 לחוק העונשין, התשל"ז-1977), נשיאת נשק (סעיף 144, 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין) והחזקת סם לצריכה עצמית (סעיף 7(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973).

על פי הנטען בכתב האישום, מסיבה שאינה ידועה למבקשת נתגלע סכסוך בין המשיב לבין אורן וקנין, אדיר רוקח ורן חכמון (להלן: "המתלוננים"). בעקבות זאת, ביום 27.12.14 בשעה 19:30 הגיעו המתלוננים סמוך לביתו של המשיב באשדוד. המשיב הבחין בהם ישובים ברכבם וחש מאוים מהם, ואמר זאת לאמו. בחלוף מספר דקות יצא המשיב מביתו לעבר המתלוננים. בסמוך לכך, בטרם הגיעו אל המתלוננים, הצטייד המשיב באקדח טעון בתחמושת. כשהגיע לרכבם של המתלוננים, שהיו חמושים בסכינים, התנהל דין ודברים בינם לבין המשיב ובחלוף מספר דקות ירה המשיב ירייה אחת מנשקו לעבר המתלוננים. לאחר הירי נמלטו המתלוננים והמשיב מהמקום. המשיב לא אותר במשך מספר חודשים.

על פי כתב האישום, כתוצאה מהירי נגרמו לאורן וקנין חבלות חמורות בדמות פצעי כניסת קליע בצד החיצוני של הירך ופצע יציאה בצד הפנימי של השוק, פצע שטחי של כניסה ויציאה של קליע ברגל שמאל, קרע בעורק הברך ופגיעות נוספים בכלי דם ואיברים פנימיים שהצריכו צנתור וניתוח דחופים.

על פי כתב האישום, המשיב נעצר ביום 12.5.2015 ובעת מעצרו נשא על גופו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.12 גרם לשימושו העצמי.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו וכי קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן - החוק) שכן קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחון הציבור. אליבא דמבקשת, חשש זה נלמד מהתנהגות המשיב אשר ירה לעבר המתלוננים באמצעות אקדח, מטווח קצר.

כן נטען בבקשה לקיומה של עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק, שכן קיים חשש שאי מעצרו או שחרורו של המשיב יובילו לשיבוש הליכי משפט או להתחמקות מהליכי שפיטה, בשים לב לכך שהמשיב ברח מפני המשטרה במשך מספר חודשים, חרף ידיעתו כי הוא דרוש לחקירה.

עוד נטען בבקשה לחזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק.

צוין בבקשה כי למשיב ארבע הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית, דבר שיש בו כדי להעצים את מסוכנותו.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טען כי קיים כרסום ממשי בראיות ביחס לטענה כי המשיב הוא זה שירה במתלונן, כרסום המצדיק שחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט.

4. בהחלטה מפורטת של כב' השופט נ' אבו טהה (מיום 18.6.2015) נקבע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב, במעשים המיוחסים לו בכתב האישום. תשתית זו מבוססת על אמרות אמו של המשיב, הודעת אביו, מסמכים רפואיים והודעת הרופא בדבר הפגיעה שנגרמה למתלונן. לצד זאת ציין בית המשפט את שתיקת המשיב בחקירותיו. יחד עם זאת, נקבע בהחלטה כי טענת הסנגור כי קיימת אפשרות כי הירי בוצע על ידי מי מיושבי הרכב, ולא דווקא על די המשיב, לכאורה איננה משוללת יסוד. לעניין זה הפנה בית המשפט לתרגיל חקירה שנערך לשניים מהמתלוננים, למזכר של שוטר שגבה את עדותו של הנפגע, להודעות הנפגע ולתפיסת שני סכינים ואלה ברכב המזדה בו נסעו הנפגע והאחרים. נפסק כי השגות הסנגור, מקומן להתלבן במסגרת ההליך העיקרי. הוא הדין ביחס לקו הגנה חלופי שהעלה הסנגור, לפיו לא מן הנמנע שהמשיב פעל מתוך "הגנה עצמית".

5. בית המשפט הוסיף וקבע בהחלטה כי המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה מקימים כנגד המשיב עילת מעצר סטוטורית. עוד קמה לחובת המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק. בנוסף, ישנו חשש ממשי כי שחרורו של המשיב יוביל לשיבוש הליכי משפט והתחמקות מהליכי שפיטה, בשים לב לכך שלאחר האירוע המשיב נמלט והיה דרוש לחקירה במשך מספר חודשים.

לבסוף, הורה כב' השופט אבו טהה על קבלת תסקיר שירות מבחן.

6. תסקיר מעצר הוגש ביום 8.7.2015. על פי התסקיר המשיב הינו רווק, בן 25. המשיב מסר לשירות המבחן כי טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד בקניה ומכירה של רכבים ושל ירקות חקלאיים. שוחרר

ממאסר אחרון בשנת 2010. במשפחת מוצאו הינו בן יחיד להוריו, לשניהם ילדים נוספים ממערכות זוגיות קודמות. ההורים, בשנות השבעים לחייהם, פנסיונרים. על פי התסקיר, גדילתו של המשיב כבן זקונים התאפיינה בפינוק יתר והיעדר גבולות מצד ההורים, אשר הובילו בהמשך להתנהלות בה רגיל להשיג את הדרוש לו תוך מציאות פתרונות קלים וללא מאמץ.

על פי התסקיר, המשיב סבל לאורך השנים מבעיות לימודיות והתנהגויות. בגיל ההתבגרות ביסס קשרים חברתיים עם עוברי חוק, השתמש בסמים והסתבך בפלילים. המשיב מסר לשירות המבחן כי לאחר שחרורו ממאסר אחרון (בשנת 2010) עשה מאמצים להתרחק מעוברי חוק ולקיים אורח חיים תקין. על אף רצון זה התקשה המשיב בנייתו כל הקשרים החברתיים עם עוברי חוק ותיאר תחושות איום וחשש לפגיעה בו מצדם, על רקע מעורבות פלילית קודמת.

שירות המבחן התרשם מדפוס התנהגות עברייניים אותם סיגל לעצמו המשיב בשהותו במאסרים קודמים וקשרים בעייתיים עם עוברי חוק. הערכת שירות המבחן היא כי רמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו לביצוע עבירות בעתיד היא גבוהה וקיים סיכון הנשקף לו מצד עוברי חוק אחרים לפגיעה במידה וישוחרר ממעצר.

7. המפקחים שהציע המשיב ואשר נבחנו על ידי שירות המבחן הם דודתו שירה גבאי ובעלה דוד, פנסיונרים המתגוררים במושב תירוש. שירות המבחן התרשם כי הם מבינים את משמעות הפיקוח והאחריות הכרוכה בכך, לרבות דיווח לרשויות במקרה של הפרת תנאים. על אף זאת, שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים אינם מודעים באופן מלא לבעייתיות בהתנהגותו של המשיב, הם יתקשו להציב גבולות להתנהגותו וכן יתקשו למנוע קשרים חברתיים בעייתיים עם עוברי חוק.

שירות המבחן נפגש גם עם בנות דודתו מצד האם - הדר פדידה ושריאל קרדאי - שהביעו נכונות לסייע בפיקוח. השתיים תיארו בפני שירות המבחן קשר רגשי קרוב והדוק עם המשיב והן מגויסות לסייע במלאכת הפיקוח. גם לגבי מפקחות אלה התרשם שירות המבחן כי הן מבינות את האחריות שיקחן על עצמן. עם זאת, התסקיר מטיל ספק באשר ליכולתן לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו של המשיב, בעיקר מאחר ותפקידן בפיקוח הינו מועט ויתקיים רק כאשר שני הדודים יאלצו לצאת מביתם באותו הזמן.

לנוכח הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה הן כלפי הסביבה והן לשלומה, ומאחר ומדובר בחלופת מעצר אשר לא תוכל לאיין את רמת הסיכון, התסקיר אינו ממליץ על שחרור המשיב ממעצר.

8. המלצות התסקיר נדונו בדיון ביום 9.7.2015 שהתקיים בפני כב' השופט נ' אבו טהה. בדיון נעתר בית המשפט לבקשת ב"כ המשיב להפנות את המשיב שוב לשירות המבחן, לקבלת תסקיר משלים, שיבחן חלופות אחרות.

9. תסקיר מעצר משלים הוגש ביום 19.7.2015. התסקיר התבסס על שיחה עם שתי מפקחות נוספות שהוצעו. האחת היא גב' יהודית קרדי, דודתה של המשיבה מצד האם, בת 68 המתגוררת ברובע ט' שהוצעו.

באשדוד. השניה היא סימונה חנופה, אשת דודו של המשיב מצד האם, בת 44, נשואה ואם לארבעה ילדים, המתגוררת במושב שדה עוזיה הסמוך לאשדוד. בנוסף מוצעות כמפקחות גם בנות הדודה הדר פדידה ושריאל קרדי (בנותיה של יהודית קרדי).

שירות המבחן התרשם כי המפקחות מגויסות למלאכת הפיקוח מתוך תחושת מחויבות משפחתית מאחר והמשיב הינו בן יחיד לאמו והן מבינות את האחריות המוטלת עליהן ואת חובת הדיווח לרשויות במקרה של הפרת תנאים. עם זאת, גם ביחס למפקחות המוצעות בתסקיר המשלים הטיל שירות המבחן ספק באשר ליכולתן לצמצם את רמת סיכון הנשקפת מהתנהגותו של המשיב הן כלפי הסביבה והן לשלומן, בצינו כי אינן מודעות לקשרים עברייניים עם עוברי חוק המגבירים את רמת הסיכון.

כן צוין בתסקיר כי החלופה המוצעת היא בעיר אשדוד, מקום מגוריו של המשיב טרם מעצרו ובסביבה בעלת קשרים שוליים אותם הגדיר כבעייתיים עבורו ומהם ניסה להתרחק ללא הצלחה.

לנוכח האמור ולנוכח הערת שירות המבחן כי אין בחלופה לאיין את הסיכון הנשקף מהתנהגותו של המשיב, לא הומלץ על שחרורו ממעצר.

10. ביום 20.7.2015 התקיים לפניי דיון בשאלת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב הדגיש בדיון כי בתסקיר המשלים, בשונה מהתסקיר הראשון, בנות הדודה הפכו לשתיים מתוך ארבע מפקחות מוצעות, ולא רק למסייעות. כן הדגיש ב"כ המשיב את הקשר הטוב בין המפקחות המוצעות לבין המשיב, והנכונות של המפקחות להיות עם המשיב 24 שעות ביממה.

ב"כ המשיב שב ועמד על הקשיים הראייתיים הקיימים לטענתו בתיק, דבר שמצדיק לשיטתו נכונות גדולה יותר לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. לטענת ב"כ המשיב, גם אם החלופות המוצעות אינן מושלמות ואינן "הרמטיות", יש בהן כדי לאיין את המסוכנות מבלי להחזיק את המשיב במעצר של ממש. ב"כ המשיב הביע נכונות למעצר המשיב באמצעות פיקוח אלקטרוני.

11. ב"כ המבקשת מתנגד לשחרור המשיב לחלופת מעצר.

ב"כ המבקשת הדגיש כי המשיב, הגם שחש מאוים מהמתלוננים, בחר להצטייד באקדח ולצאת להתעמת עם המתלוננים, תוך שהוא מכניס עצמו לעימות ממנו יכול היה להימנע. המשיב ירה, לכאורה, מטווח קרוב לגופו של אדם, דבר המלמד על תעוזה ועל גישה לנשק בלתי חוקי. מעשיו מלמדים, כך נטען, על מסוכנות רבה לשלום הציבור.

לצד עילת המסוכנות טען ב"כ המבקשת לעילת מעצר בשל חשש ממשי להימלטות מן הדין שכן המשיב

אותר רק כמה חודשים לאחר האירוע, ולכך מצטרף עברו הפלילי.

לטענת ב"כ המבקשת, החלופה שנבחרה בתסקיר המשלים (ולא הומלצה) טובה פחות מזו שנבחרה בתסקיר הראשון. זאת משום שהחלופה המוצעת היא בעיר אשדוד, מקום הארוע וסביבתו הטבעית של המשיב.

ב"כ המבקשת התנגד גם לכך שהמשיב יעצר באמצעות פיקוח אלקטרוני. הוא הפנה להוראות החוק בעניין זה, השוללות לטענתו אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות בהן עסקין ובנסיבות בהן עסקין.

12. בדיון לפני התייצבו ארבעת המפקחות המוצעות: יהודית קראדי, הדר פדידה, שריאל קרדי וסימונה חנופה. כל הארבע הביעו נכונות לפקח על המשיב והביעו בטחון כי יעמדו במשימה.

כל הארבע העידו על קשר קרוב בין לבין המשיב, על רקע הקרבה המשפחתית. לצד זאת כולן ציינו כי בחודשים בהם היה דרוש לחקירה על ידי המשטרה לא היו עימו בקשר. חלקן ידעו על כך שהמשטרה חיפשה אחריו תקופה ממושכת וחלקן לא.

המשיב טען בדיון לפני כי הינו חף מפשע וקבל על כך ששלושת המעורבים האחרים באירוע משוחררים ללא תנאי. לטענתו, הסיכון טמון בהם ולא בו ועליהם להיות עצורים ולא עליו.

13. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר שבתיק, לרבות תיק החקירה, באתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

המשיב הועמד לדיון באשמה של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק. מיוחס לו כי ירה במתלונן בכוונה לגרום לו חבלה חמורה, נכות או מום ואף גרם לו חבלה חמורה, כן נשא עמו אקדח ללא היתר כדיון. בנוסף מיוחסת למשיב עבירה של החזקת סם מסוכן לשימוש עצמי.

העבירות בהן מואשם המשיב הן חמורות והן מעידות על מסוכנות רבה הנשקפת ממנו לשלום הציבור. המשיב עבר לכאורה עבירה תוך שימוש בנשק חם. לכך מתווסף עברו הפלילי המכביד (ר' בש"פ 5394/14 מסארווה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.8.2014) ובריחתו משך מספר חודשים בהם היה דרוש לחקירה. בגין כל אלה קמות נגדו עילות מעצר, כפי שפורט בהחלטה מיום 18.6.2015.

14. יחד עם זאת, גם כשקיימת עילת מעצר, ואף בעבירות החמורות, על-בית המשפט לבחון האם "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה" כאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר

עולים קשיים בתשתית הראייתית, הגם שזו מקיימת את הדרישה בדבר קיומן של ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעה. כאשר הראיות אינן בעוצמה ניכרת, "ייתה בית המשפט לשקול בחיוב שחרור לחלופת מעצר, ככל שמוצעת חלופה הולמת והדוקה דיה" (בש"פ 3670/15 מדינת ישראל נ' בן צבאן (ניתן ביום 2.6.2015, פסקה 12)).

השאלה אותה יש לבחון היא האם ישנה חלופה קונקרטית, שהינה הולמת והדוקה דיה, על מנת לענות על המסוכנות הנשקפת מהמשיב לבטחון הציבור ועל החשש לשיבוש הליכי משפט או להתחמקות מהליכי שפיטה.

15. במקרה זה, על יסוד מכלול החומר שלפניי, לא מצאתי כי מתקיימים התנאים המאפשרים לשחרר את המשיב לחלופה. המעשים המיוחסים למשיב מקימים תמונת מסוכנות מוחשית וממשית לבטחון הציבור. המשיב ירה לכאורה באדם אחר עימו היה מסוכסך. לאחר האירוע שהתרחש ביום 27.12.2014 הוא "נעלם" עד שנעצר יום 12.5.2015. העבירות המיוחסות למשיב מצביעות על כך שלכאורה יש לו גישה לנשק בלתי חוקי.

בנסיבות המקרה דנן, בנוסף למסוכנות הרבה והמובנת הטמונה במעשה המיוחס למשיב, קיים גם חשש כי שחרורו יוביל להתחמקות מהליכי שפיטה וכן להתלקחות מחודשת ומסוכנת של אלימות. השמירה על זכות השתיקה אף מקשה על הנאשם להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית (בש"פ 748/10).

16. שירות המבחן בחן שתי אפשרויות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ולא המליץ על אף אחת מהן. בית המשפט אינו מחויב, כמובן, בהמלצותיו של שירות המבחן שהינו אחרי הכול, אך אמצעי וכלי עזר לשם קבלת אינפורמציה עובר לקבלת ההחלטה (ר' בש"פ 700/15 מדינת ישראל נ' טויטו; (ר' בש"פ 2410/15 מדינת ישראל נ' פרחאן אלערג'אן). האמור בתסקיר הוא בגדר המלצה לבית המשפט (בש"פ 6339/14 דמיטרי קוגן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.10.2014)). אך סטייה מהמלצות התסקיר תיעשה רק באופן חריג ובהתקיים טעמים כבדי משקל (ר' בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני; בש"פ 660/15 מדינת ישראל נ' פלוני).

17. שני תסקירי שירות המבחן אינם ממליצים על שחרורו של המשיב ממעצר בשל ההערכה כי אין בחלופות המוצעות כדי לאיין את הסיכון. שירות המבחן מטיל ספק באשר ליכולתן של המפקחות המוצעות לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו של המשיב.

גם בעדויות לפניי, התקבל הרושם כי המפקחות המוצעות - המלאות באהבה כלפי המשיב וברצון טוב לסייע בידו - אינן מודעות למורכבות הנסיבות בעניינו של המשיב. לא ברור עד כמה הן ערות לדפוסי ההתנהגות העבריינים של המשיב ולקשרים הבעייתיים שלו עם עוברי חוק. קיים ספק גדול באשר ליכולתן להוות גורם סמכותי ומרסן. למקרא התסקירים ומתוך ההתרשמות הישירה מן המפקחות, קשה להניח כי המפקחות יצליחו להציב גבולות למשיב ולמנוע את קשריו הבעייתיים. זאת בשל ספקות באשר

ליכולתן להוות גורם סמכותי ומרסן. הדבר מקבל משנה תוקף כאשר החלופה המוצעת היא בעיר אשדוד, עיר מגוריו של המשיב והעיר בה התרחש האירוע נשוא כתב האישום.

לא מצאתי כי החלופה שנבחנה בתסקיר המשלים עולה באופן מהותי באיכותה על החלופה שנבחנה בתסקיר הראשון. השינוי המרכזי עליו הצביע ב"כ המשיב הוא שינוי מעמדן של בנות הדודה ממסייעות למפקחות, אך אין מדובר בשינוי מהותי, שכן על פי התסקיר השתיים היו מגויסות מלכתחילה לסייע במלאכת הפיקוח. הקושי אינו נעוץ במקרה דנן במספר המפקחים או במסירות שלהם, אלא ביכולתם האובייקטיבית לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב.

18. במצב דברים זה, נוכח תמונת המסוכנות העולה מכתב האישום ומהמתואר בתסקירים, אני סבורה כי אין באף אחת מהחלופות שהוצעו כדי להפיג את המסוכנות, בייחוד כאשר ככל הנראה הסכסוך בין המשיב לבין המתלוננים טרם נפתר.

בהצטבר כל אלה - ירי מאקדח מטווח קצר על רקע סכסוך עם המתלוננים, היעלמות למשך כמה חודשים ועבר פלילי - אין בחלופות המעצר שהוצעו כדי להשיג את מטרת המעצר בדרך שאינה מעצר של ממש מאחורי סורג ובריח.

19. באשר לאפשרות החלופית שהעלה ב"כ המשיב, לפיה ייעצר המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני, לא מצאתי כי במקרה דנן יש מקום להורות כי חלף החזקת המשיב במקום מעצר, הוא ימצא בתנאי פיקוח אלקטרוני. סעיף 22ב(א) לחוק אמנם קובע כי אם "מצא בית המשפט כי התמלאו התנאים למתן צו מעצר לפי הוראות סעיף 21(א) וכי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה כאמור בסעיף 21(ב)(1), רשאי הוא, בכפוף לשאר הוראות סעיף זה, להורות כי חלף החזקת העצור במקום מעצר, ימצא העצור במקום שיקבע ולמשך תקופה שיקבע, בתנאי פיקוח אלקטרוני ... אם התקיימו כל אלה...".

אולם סעיף 22ב(ב) לחוק מוסיף וקובע כי "על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היות הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני: (1) עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג)".

המשיב מואשם בעבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק חם, קרי עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג). על כן נקודת המוצא היא כי לא יוטל עליו מעצר בפיקוח אלקטרוני. לא שוכנעתי כי נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו של המשיב מקימים טעמים מיוחדים שיירשמו, המצדיקים מעצר בפיקוח אלקטרוני חרף מהות העבירה המיוחסת למשיב. ב"כ המשיב לא הצביע על דבר מיוחד או יוצא דופן ביחס לנסיבות ביצוע העבירה או נסיבות

המשיב, המצדיק סטייה מהכלל לפיו בעבירה המיוחסת למשיב לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני.

בסיכום הדברים, לעת הזו לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב בחלופות המעצר המוצעות. אף לא שוכנעתי בקיומן של נסיבות מיוחדות המאפשרות מעצר בפיקוח אלקטרוני נוכח מהות העבירה המיוחסת למשיב.

אשר על כן, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

זכות ערר כחוק.

חומר החקירה יוחזר לבא כוח המבקשת.

ניתנה היום, ט"ז אב תשע"ה, 01 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.

ההחלטה הוקראה לצדדים על ידי כב' השופטת ח' סלוטקי.